

HELENA MUCENIEKS (Markeviča - Kencis)

Mūsu ģimene ieradās Augustdorfā 1949. g. novembrī no Grēvenu. Jespaids bija nospiedošs. Grēvenē mēs dzīvojām privātā vācu mājās (to visu apraksta F. Jansudrabiņš: "Es stāstīju savai sievai"). Augustdorfā mums ierādīja vienu istabu, tālu no skolas, ar lielu skībeni un blakus istabu, kurā dzīvoja polu ģimene, kura ļoti mīlēja "kiplokus" - tā no smakas nevarēja izvairīties. Pāris mēnešus vēlāk pārcelāmies uz citu baraku tuvāk skolai, arī istaba bija labāka.

1950 un 51. g. Augustdorfā bija kultūras (latviešu) uzplaukums, jo tur saradās daudzi slavnieki un mākslinieki no Blombergas, Mērlēkas, Grēvenu - tā referātu, teātru uzvedumu, koncertu, dziesmu vakaru u. t. t. bija daudz. Tikai tajā laikā to visu nemācīju novērtēt.

Ļoti aktīvi bija arī skauti un gaiden (tur ir iemācījos aust prievītes, ar kurām es skolas laikā piepelnīju sev kabatas naudu) Brunsa Rubesa vadībā. Tika rīkotas skautu un gaiden nometnes un skīrīšu gājieni.

Tāpat aktīvi darbojās YMCA, ar nometni un sporta sacīkstēm.

Ari Augustdorfas teātris aktīvi darbojās,
(par usvētām lugām un režisoriem, var lasīt
Viktora Hausmana grāmatā: "Latviešu teātris
Līvendā"). Daudzi aktieri izceļoja, līdz 1957.g.
Augustdorfā palika E. Podiis un Marianna Zīle,
(Šķirsis R. Juncenice), kuri vadīja režijas
un spēlēja vairākos teātra uzvedumos.

Skolā darbojās arī tautas deju kopa - Jāņa Ērgļa
vadītā. Tā skolniekiem bija izdevība
 piedalīties 1953. g. Neustadt un 1955/56 g.
Wevelsburgas (Wevelburg) tautas deju festivālos.

1954. g. sāka bieži izvietotāna uz vācu pilsētām.
Mūsu ģimene 51. g. pārcēlāmies uz Bielefeldu,
mans māsiņa Olma un es palikām internatā
Augustdorfā. Tā mans bija iespēja pabeigt
ģimnāziju. Mans 1957. g. bija pēdējais
izlaidums Augustdorfā.

Jāsaka paldies cilvēkiem, kuri mūs pavadīja
dzīvē:

Bruno Rubenau, kurš mums skaitos un
gaidās iemācīja: latvisko dzīves veidu, parādas,
rakstus, dziesmas u.t.t.

Jānim Ērglim, kurš mums iemācīja modernās
un tautas dejas.

Imantam Bālodim, kurš zēns pieveda pie
sporta - volejbola, basketbola, galda tenisa -
tā viņi varēja piedalīties sporta sacīkstēs
piem. Bad Oeyenhausenā - kur mēs mēķenes
braucām līdz, lai viņus morāli atbalītu.

Jāpat visiem Skolotājiem.

Mans personīgi Šteinbachu ģim. Kanādā, kuri man
maksāja internāta vaudu, bez viņu palīdzības, nezinu
vai būtu varējusi skolā pabeigt!

Pāris piedzīvojumi skolā un internātā:

Ausmas Mežus un Jāņa Ērgļa kāzas:

Ausma M. bija internāta vadītāja un arī mācāmas klases audzinātāja. Tā mūsu klase viņus gribēja apsvēikt. Sametām maudīņu kopā, daudz jān veļļa - pralīnu kastī un puķēm pīrītiņi. Puķes dārkstēja Iva Treija pasniegt. Jaunais pāris stāvēja koridorā. Iva kā pirmā stāvēja gāja iekšā, aizvēra kāja ar slieģoņa, viņa pakūta uz vēdera-puķēm vērsu, tās bija beigtas, Iva nobijusies - jaunais pāris smagi smējās, tā mūsu pārējiem bija jāsmējās, pat Iva pasmaidīja.

Kā māsīc puikas maudu pelnīja:

Augustdorfa bija kāvādas zaldātu mānereji. Viens polis ar patroņu čaulinām maudu pelnīja. Pierunāja māsos puikas iel aiz zaldātiem vākt čaulinās. Lai vairāk varētu salasēt un rokas būtu brīvas, puikas aizsēja ar šori bikšu kāju galus, izgrīsa kabatas un tā varēja diezgan daudz savākt. Polis viņus uzlika uz svariem bez, tad ar čaulinām. Tā Jāni dienā nopelnīja DM 10,-. Tā viņa mamma Marianna Zili varēja nopirkt īsto pupiņu kafiju, ko piedāvāt māksliniekiem, kuri pie viņas iemodās. Pēc pāris dienām "sēfte" izbeidzās bēdīgi, jo vienam polim puikam lika novākt kāja. Viņš veļļa uzmanījās un iekāšis kabatā neizsantu patroņu.

Par Jura Aleksija lielo ēstgribu (viņš bija garāks kā 2 mt, labs sportists un vienmēr īsabalis, palama "Garais")
Mēs abas ar Jūru 1/2 g. masgājāmu nometnēs virtuvē
pustdienu trankus, tā novērojām kā Garais, Ēfins
(Aivis Izands) un Antis Zalkalns izmānīja gaļas
gaļas ēdienus no mazākām mēitēm.
Kartupelus un saknes Lomerfelda kundze viņiem
deva diezgan.

Viņi nosēdās apm. 1 mtr. no mēitēm, un tad
sāka ēdienu smādot, cik tas ir slikti, smaka arī,
ja demi mētajiem u.t.t. kamēr mēitēs ēdienu
pameta — mēs Garais gaļu garšīgi apēda.
Lielākās mēitēs uz tādiem trikiem meiklita.

Ar sādus veidu Garais pats iekrita:

Uz intervātu atbrauca Margrieta Šikelsone no
Parīzes. Viņa bija ļoti laba saimniece, cepa tortas,
kūkas un visādus ēdienus gatavoja (mēs pārsējām
memācijām nekā). Viņa drīkstēja izmantot
intervāta vadītājas Valijas Abolijas virtuvi, ja
bija bija no kā gatavot.

Vienu gadu Augustdorfas mēzēs bija dandz bekas
un baravikas — tā labam barīnam bija garšīgas
& vakarīgas — sēru mēzēs ar kartupelīem.

Vienreiz viņa uztaisīja garšīgus kartupelīu salātus
lielā plastikas bļodā. Garais, lai parāmu tirtu vaiņā
"Apskataties — tā ir tā bļoda, kurā mēitēs masgā
savas vēsijas". Margrieta uz viņu paskatījās
"Vai Tu domā, ka ir esmu tāda cūka?" No tās rīzes
viņa visiem vairāk mevērija. Garais gan atvainojās
pat ar pūkēm, tas neko nelīdzēja. Mums mēitēm
gan viņa kaut ko garšīgu izgatavoja, ja varējām atļauties.

Televīzija Dörenkrugā:

Dörenkrugs iegādājās vienu no pirmajām televīzijām. Ābolija k. go (internāta vadītājs) ar krodzinieku sarunāja, ka mēs internāta audzēkņi drīkstam vienu vakaru to "brīnumu" skatīties.

Mēs nedrīkstējām pasūtīt alkoholiskos dzērienus tikai Colu un sulas. Brīnumu tikai, kad mājās ejot, 2ēvi pēc Colas dzērišanas tā skūpuloja.

Āboliji mums atļāva braukt uz teātriem, operām, koncertiem Detmoldā. Ja nauda bija, to arī izmantojām, jo tā bija diezgan dārga izprieca - ceļš un ieejas karte.

Tāpat mēs drīkstējām pie Zemnieka kartupeļu ražu ievākt (pat 2 dienas skolu kavēt).

Zemnieks ar traktoru mums atbrauca pakal, katru dienu nopelņojām DM 10,-, bijām gan pāris dienas stīvi, bet moudina bija nopelnīta.

Fāpiemīs vēl Augustdorfas nometnā "kino". Tur tika redzēti daudz skaisti filmi.

Īkrovis bija: Mowaco kāzas, kuras mēs meitenes ar lielām acīm noskatījāmies, tik atceros pat apraudājāmies.

Bija jau motiski daudz citi motikumi,
piedāvājumi, grūti visus atcerēties.
Apskauzām tās meitenes, kuras rakstīja
dieras grāmatas, toriņā par tām smējāmies,
tagad vairāk. hē.

Ceru, ka vari no maniem rakstiem kaut
ko izmantot.

Fotografijas (izņemot 3) visas ir fotokopijas,
tās man nav vajadzīgas.

Par Vili Lapenicku jr., atcerējos, ka man
kaut kur bija viņa izlaiduma bildes - meklēju,
kamēr sameklēju. Viņa tēvs režisors Vilis Lapenicks
bija ļoti labos draugos ar Mariannu Zēti
(Jāņa māti). Viņam bija vienīgā, aizbraucot
uz ASV, nodrošināts darbs, ^{viņam bija, pie Disney} Jāņi māksliniski
strādāja vienkāršus darbus. Jāņa tēvs -
Rudolfs Kurcnieks kā galdnieks (kā viņš pats
teica - ar 2 kreisām rokām).

Uelā, apsvicu Tevi, kad Tu uzņemsi tādu
darbu un vāc datus. Tevi no Anguldsorfā
gan neatceros, vienīgi Rasmu. Nesītu Tev oriģinālo
foto uzņēmumus (lai gan daudējā, ka Tu tos sūti
atpakaļ), jo savā laikā es Ogāvam Rosītim
aizsūtīju oriģinālo foto no ELFA's un Aizgalda C,
gan solījās atsūtīt atpakaļ, - bet nekā!

Ou ļoti mīļiem sveicieniem
Helēna (Jāņa)